

Pražská měďárna a kabelovna, která měla své kořeny mědikovectví v provozech vzniklých v roce 1860 díky pánům Stabenowovi a Galaunerovi, přešla po osvobození v roce 1945 pod národní správu. Dne 1. 1. 1946 byly založeny České válcovny kovů n. p., které sloučily řadu provozu stejného zaměření v Československu a které existovaly do konce roku 1949. V tomto roce byly přejmenovány na KOVOHUTĚ n.p fungující nepřetržitě do roku 1989, kdy skončily jako státní podnik.

Dnešní příspěvek navazuje na 1. část seriálu VE ZNAMENÍ ADRES (Č 3) na tomto web (zveřejněno dne 20. 3. 2021), kdy jsme psal o zkratce ČVK používané subjektem v Olivově ulice číslo 6. Doporučuji též články o předchůdcích tohoto provozu v době 1. a 2. republiky a Protektorátu ČM.

Dnes volně navazuji na tento článek zveřejněním otisku tohoto subjektu po změně výplatního razítka (z větrné růžice na zoubkovaný obdélník).

I v období od roku 1946 - 1949 používaly České válcovny kovů k vyplácení své korespondence výplatní stroj. Byl jím stroj Francotyp s otiskem sběratelsky označeným jako FR 8h - 3m - 1k

Otisk s datem 16. 6. 48.

